

Zwangerschap dagboek ~Week 29~

Een beetje te laat, maar ik was zaterdag alweer 30 weken zwanger. Dus nu nog 10 weken te gaan. Hopelijk gaan die 10 weken snel voorbij. Ik vind het zwaar momenteel. Maar misschien ligt dat wel aan de combinatie van verhuizen en zwanger zijn. Ook heb ik gewoon veel pijn klachten, wat het er niet leuker op maakt.

Vele ziekenhuis bezoeken

Maandag had ik de normale controle in het ziekenhuis, natuurlijk was alles gelukkig in orde met de baby. Zelf krijg ik steeds meer pijn klachten, waar ik echt wel van baal. De combinatie verhuizen en zwanger zijn valt onwijs zwaar. Ik ben prikkelbaarder dan ooit, soms kan ik mensen niet om mij heen verdragen. Handig als je nu meer dan normaal met je schoonfamilie bent. Wel werd ik die maandag op medicijnen gezet voor mijn bloeddruk. Want ze vertrouwde het toch niet helemaal. Het was wel wat hoger dan normaal. Ben dezelfde dag begonnen ermee, maar had niet verwacht dat ik er iets van zou merken. Krijg namelijk een hele lichte dosis, maar ze had wel gezegd merk je veranderingen in je klachten. Dus dat het erger wordt, gelijk aan de bel trekken. Toch twijfel ik, niet zo zeer door de klachten. Want ik voel meer hoofdpijn en ik ben duizelig. Maar ik voel me schuldig nu net midden in die verhuizing. Ik bel toch, ja ze laten me komen. Toen er werd gevraagd hoe laat ik er kon zijn, liet ik vallen ligt aan de bus tijden. "lukt dat wel met de bus" werd me aan de andere kant gevraagd. Ehmm ja goede vraag. Mijn partner is druk met heen en weer rijden van huis naar huis om spullen over te brengen. En ik had net de week ervoor "woorden" gehad met me schoonmoeder. Toch die maar gebeld en mijn schoonouders gingen mee naar het ziekenhuis. Ik dacht even kort voor bloeddruk

controle, want dat werd gezegd. Maar werd meteen aan de ctg gelegd. Zelf was ik aardig emotioneel, ik kon niet stoppen met huilen. Het bleef maar komen. Ze stuurde me schoonouders op pad, zodat ik niet zag en voelde dat ze op me zaten te wachten. Maar het werd er niet beter op. Ze regelde dat maatschappelijk werk langs kwam om met mij te praten. Eerst nog even bloed af laten nemen en urine inleveren, toen mocht ik even van de ctg om te praten met maatschappelijk werk. De tranen bleven maar stromen. Maar het voelde goed om me even te kunnen uiten. Het is me gewoon echt allemaal teveel. En ook in het ziekenhuis vinden ze het niet zo verstandig alles wat ik doe in de verhuizing. Terwijl het in mijn hoofd weinig voorstelde, daar heb je het schuldgevoel weer. Na dit gesprek toch nog even terug aan de ctg, voor een zo goed mogelijk beeld. Na dat de uitslagen binnen waren (alles goed) mocht ik nog even op controle bij de verloskundige. Even een gesprekje, luisteren naar de baby. En ik en de baby werden goedgekeurd om naar huis te mogen. Maar wel om over twee dagen terug te komen. Dat heb ik weer zeg.

Dus donderdag weer terug komen bij de verloskundige, eigenlijk alleen maar voor mijn bloeddruk. Maar heb nog wel even fijn gepraat, ze was lief en begreep me geloof ik wel. Toch vond ze het geen fijne gedachten dat ik die dag door ging naar ons nieuwe huis om schoon te maken. En de dag erna weer. Maar iemand moet het toch doen, voordat de meubels komen. Ik kan het niet allemaal aan een ander overlaten.

Pijn pijn en nog eens pijn

Ik kan niet normaal zitten en of liggen, want dan doet alles me pijn. Als ik dan weer in beweging ben gaat het wel weer. Maar ik kan niet de hele dag in beweging zijn, want ook dat gaat pijn doen. En ik heb natuurlijk ook gewoon me rust nodig. Maar als ik op bed lig ben ik zowat de hele nacht aan het draaien en doen omdat alles gewoon pijn doet. Vreselijk lang duren deze nachten, ook uitslapen zit er dus dan ook niet in.

Lig soms gewoon te wachten tot het tijd is om eruit te gaan. En nu we dan net verhuisd zijn hebben we geen goede bank om op te zitten. Alleen een slaapbankje en tuinstoelen. Daar wordt ik ook niet vrolijker van. Dan denk ik alleen maar nog 10 weken volhouden, hoelang ja 10 weken duren dan in mijn ogen echt heel erg lang met deze vreselijke pijnen in me bekken, rug, hoofd en ja nou eigenlijk begint me hele lichaam pijn te doen.

Herkennen jullie zoveel pijn in de zwangerschap?